que fuiſſent aliūde nec tollerabilia nec tol-
leranda. Uideo ꝙ eccleſie reformatio nun-
ꝗ fiet per conciliū ſine preſidentia ductoꝛ-
ris affectari bene prudentis ſimul ⁊ conſtā-
tis/prouideant ſibi dum ſciuerint ⁊ potue-
rint membra ꝑ prouincias aut regna: non
quidē in multiplicatione conſtitutionum
nouellarū/hoc magis interturbat ꝗ adiu-
uat/ſed per executionē viuacem ⁊ virilem
earum legū que iam late ſunt abundantiſ-
ſime/ſuperuacuis etiā reſecatis vel omiſſis:
Uideo ꝙ in doctrinis que fidem/ que reli-
gionem/que bonos ⁊ ſalubres reſpiciunt
mores/vix inuenient in hac tempeſtate/ re-
bus vt ſunt manentibꝫ/nec habito forti fa-
uore/ potentie ſecularis/ terminatio debi-
ta/vel expedita iuſticia. Experto crede/ne-
ꝗ deductionē pro nūc aliam pete/neqꝫ de
remedijs opponēdis verbum feceris/ſur-
ditati/vbi non eſt auditus/iubet ſapiens/
non effundas verbū/ his interim conten-
tus Habes enī de theologica cōſolatione
grandius opuſculuꝫ. Tecum habita/gra-
tus deo/ qui te ſegregauit ab his ſolicitu-
dinibus/⁊ pro ceteris in poteſtate conſti-
tutis/ora cōpatiēs flēs ⁊ lugēs ¶ Moni-
cus ¶ Conceſſerit ita deus/ bene vale vo-
lucer precauens vie caſus Salutaueriſqꝫ
nomine meo fratrem monens eum ſedulo
circūſpicere vigilanter/ quēadmodum in
medio nationis praue viuendū ſit: ¶ Uo-
lucer ¶ Et tu bene valeto monice nr̄i me-
mor in orationibus tuis:

¶ Finit.

¶ Sequūtur nōnul-

la carmina Joh. de gerſon/que ⁊ precedē-
tibus ⁊ ſubſequentibꝫ tractatibꝫ cōnexio-
nem aliquā habere videntur. Primū car-
men ad Johannem germanum ſuum de
cauſa canendi.

Loquitur aduena

ad monicum.

Heu perurgent monice/ monice/
Anni nefaſti ſanguinei ⁊ necis
Ciuilis enſis cuilibet imminet
Qui iuſte viuit/vera vel edocet

¶ Reſpondet monicus

Neme fruaris aduena conſule
Hac in ruina peſtifere vicis
Ad te redito ſolus in ocia
Eſto virilis vim facito tibi
Mens in ſuperna ſe leuet ocioꝛ
Odas canoras pſallat alacrioꝛ
Quales ſophie dictat amoꝛ pius/
Non quas libido ſordida/ſuggerit.
Quas muſa garrit ſcenica crebrius/
Ut coꝛ malignis vrat amoꝛibus.
Dure coquentes anxia pectora
Triſtes abibunt/credito/longius
Nam ſpiritus coꝛ viſere celicus
Gaudet quod almū perſonitat deum

¶ Opponit aduena

At cum ſodales mors mihi ſuſtulit
Cum pallas arcem vix habitet ſuam/
Quero ſonabunt cui mea cantica
Nerui loquentes/quos lira temperat

¶ Reſpondet monicus

Omitto muſas/angelus audiet
Sanctiqꝫ tecum/nonne ſatis tibi
Nec pꝛorſus omnes mors tulit effera
¶ Petrus ſuperſtes/quem ſapientia
Totum repleuit/cardo dedit ſibi
Nomen ſtatūqꝫ/ſufficit vnicus
Carmen melodum cui reſonet tuuꝫ
¶ Uiuit gerardus quis rogo par ſibi
Qui veritatis exul amoꝛe fit
¶ Noſtri clamengis dulce ſapit ſtilus
¶ Etas nouellam progeniem dabit
Pro patribus quos perdidit atropos

Aliud eiuſdē aſcle-

piadeum catalecticum.

Vernū tempus adeſt/fac hilareſce
Coꝛ tepens gelide frigoꝛe bruine
Surſum ſurrige te moꝛe volucris
Que vires reparat ſole tepenti
Odas dulciſono gutture formant
Alternantqꝫ modos/cernis alaudaꝫ
Se pennis liquidum librat in ethra
Senſim peruolitans/deſerit ima
Extra ſe rapitur ebꝛia cantu
Affaricqꝫ deuꝫ leta videtur
Huic ſpaſmata cadens vt redit ad ſe
Jam degit ſolitis ſobꝛia terris
O ſi te rapit hec extaſis alma
Felix/ſi iubilans excidis a te
Hec ſemper ſtolidas incolis oras

¶ Carmen lugubꝛe

pro deſolatione vniuerſitatis pariſieñ. pꝛo-
pter bella ciuilia.

Angeli pacis gemitus amaros
(Si cadunt in vos) facitote toto
Mentis eniſu/roboate celi

Pallada flete.
Palladis templum domus/arx aſylum
Gaudium veſtrum/decor omnis orbis
Corruerunt a ſcelerum miniſtris
Pallada flete.
Ecce fons riuis helicon cruentis
Manat/hinc ſacre fugiunt volatu
Prepeti muſe/reſonantqꝫ triſtes.
Pallada flete.
Garriunt pice reprobis agreſtes
Vocibus/liuens odium perurget
In malo letas ob eam querelam.
Pallada flete.
Celicus cetus datus vt ſupernam
Percolas iugi ſtudio mineruam/
Lugeas pectus feriens ⁊ hortans.
Pallada flete.
Non tue pridem cecidere docte
Pallas athene ſimili ruina/
Peior hec ſors eſt.cupidi ſophie
Pallada flete.
Te quis o te collegium celebre
Par habens nullum phroneſi ſacratum
Aſpicit/qui non miſerando dicat
Pallada flete.
Ordo te trinus decorabat ample
Cum ſacerdotum cuneo decenti
Sterneris vulgi manibus ſceleſtis
Pallada flete.
O leoninam rabiem/tyrannos
Horrida cunctos ſuperans nefandi
Criminis noxa/furit en erinis
Pallada flete.
Horror heu ſeuus/nihil o deinceps
Linquitur tutum/nihil aut inauſum
Res en humanas supereſt perire
Pallada flete.
Stabit aduerſans hereſi quis vltra/
Sontibus quis non trepidus reſiſtet/
Quis bonos mores volet edocere
Pallada flete.
Papa qui chriſti vice ſummus vti
Gratularis/vos pariterqꝫ mundi
Cardines/fidei cecidit columna
Pallada flete.
Filiam tu rex nimium decoram
Prole fecundam recolens videto
Plangit orbam ſe viduamqꝫ clamans
Pallada flete.
Inclitum regnum tua clara doctrix
Chriſtianum que titulum ferebat
Monſtra non gignens iacet indecora
Pallada flete.
Canones artes medicanſqꝫ phiſis
Et ſophie vultus lacrimis rigate
Deperit vobis ſtudioſa turba.
Pallada flete.
Palladis troie referunt imago
Cuſtos ablata ſibi dat ruinam
Francie caſum ſimilem timentes
Pallada flete.
Inuicem fedus ſociale ſeruant
Clerus ⁊ miles/patiente clero
Nobiles veſtro ſtatui cauentes
Pallada flete.
Regij ſceptri rogitamus heres
Clare delphine/repares ruinas
Hoſtice cladis miſeris vel odis
Pallada flete.
Tale qui rurſus renouare queret
Viuito felix quater ⁊ beatus
Ceſſet vt plangor doloroſus iſte
Pallada flete.

Finis.

Carmen in laudē
ducis auſtrie ⁊ ſtudij eiuſdem. B

Ors miſeranda nimis te francia
diua fatigat.
Pluſqꝫ cuiuſuis vox reſerare queat
¶ Olim proſcriptos pro libertate tuenda
Proqꝫ fide paſſos/mos releuare tuus
¶ Senſiſti thoma ꝓprijs dū truſit ab oris
Anglia te ſanctum ſenſit ⁊ eccleſia
¶ Heu pietas heu priſca fides cogūt alūni
Francigene mortes exiliumqꝫ pati.
¶ Sūme deꝰ ꝑ lege tua qꝫ ſub decacordo
Mentibꝰ impreſſam ſcribis ⁊ in tabulis.
¶ O quot theologi/qꝫt pontifices periere
Carcere quos clauſos dira necat rabies
¶ Effugit altera ps alienis incola terris
Tutior exilio ſed ſpoliata bonis.
¶ Inter qꝫs vnus qui cancellarius almi
Pariſius ſtudij eſt cedit ⁊ aduena fit
¶ Auſtria tu felix/felix ſtudioſa ⁊ vienna
Dux quibꝰ eſt talis traditus in regimen
¶ Zelo qui fidei feruens/ob eū fugitiuū
Huic miſerans/offert vltro refrigerium
¶ Aſſignat q̄ locū cum libertate/ſuiqꝫ
Patribus egregij cōmoda collegij
¶ Sis ſua magna ieſu merces/pro cuius
honore
Doctorem recipit diſcipulūqꝫ tuum
¶ Gloria laus ⁊ honor dux inclite te reſo
nabunt.
Dū pietas terras ſancta fideſqꝫ colent.

Aliud carmen de multiplici martyrio:

Mors martyrum laudabilis
Pre ceteris optabilis
Baptiſma ſupplens ſi deeſt
Omnem reatum diluit
¶ Mors pro fide viriliter
Suſcepta reddit martyrem
An ſub fide lex ponitur
Quam litere ſacre docent
¶ Quare beatus omnis eſt
Pro lege quem dei ſui
Certando contingit mori
Quicunq; det caſus necem
¶ Corona fratrum ſeptena
Refulget ob legis zelum
Martyr iohannes an fuit
Culpans nefas adultere:
¶ Ergo beati viuite
Quos tetrius multo ſcelus
Dānando/martyrium publicum
Occidit atrox carnifex
¶ O pulcra mors coram deo
Jocunda plena gloria
Conſpuat hanc vulgus licet
Nequam profanum malignum
¶ Etas an hec felicior
Nō martyres habet ſuos
Culpanda vel forſan magis
Nefanda pro tyrannide
¶ Culpanda pro paſtoribus
Luporum qui vices gerunt
Tyrannidem diſſimulant
Immo fouent/augent/probant.
¶ O veritas patris ieſu
Obſecramus verſa vicem
Ut veritas victrix eat
Cruoris expers et necis
¶ Si vis vt in martyribus
Uincat/pateſcat omnibus
Laus detur et palam tibi
Patri:ſanctoq; flamini.

Carmen pro virtute patientie.

Aſpera q̄s fortuna poteſt tua di/
numerare.
Proſpera que tribuis licet inſcia
Inſcia nō tamen ē ea patris cura benigni
Pro virga qui te manibus gerit.
Non aliter quā vult nec acerbius ipſa fla/
gellas.
Fortis ob hoc remanet patientia
Murmure nō laceat te ꝓmittētis honore
Fert humiles librans oculos ſibi
Abba pater clamat/ magno ꝓ crimīe nati
Sat ſit patri ſupplicij parum:
Letiferū pando peccatorū putre vulnus
Ut placet vre ſeca/modo deprecor
Nolis in eternaꝫ parcendo tradere mortē
Eſſet en hec pietas/furor efferus
Sicut ſanctꝰ amor placite ꝯquirit amādo
Omnia que faciunt alij bona
Sic tolerādo ſuū patiētia vertit in vſum
Omnia que mala reſpicit vndiq;
Cur igit̄ diues patientia non erit inter
Aſpera fortune tot tantaq;
Uerbere ſolatur/gelidoq; rigore caleſcit
Potat eam ſitis.eſuries cibat:
Ex alijs ſoluit loculo ſua debita clauſo
Exilium patriam reputat ſuam.
Preſſuram mūdi facit in xp̄o ſibi pacem
Hoc ta/foro requiem medio capit.
Carcere cū viclis fit libera/q̄d mors vltra
Uertitur in vitam mors vltima.
Eſt patiēs melior forti/patiēs q2 vincit
Sepius hoc hoſtem ſine vulnere
¶ Non tū̄ eſt aſino ſilis patientia laudi
Stercoris et culpe tolerans onus
Excutiēda magꝭ totis hec ſarcina neruis
Perpetienda prius mors corporis
¶ Hec eſt ſanctorum patientia vera pro/
batrix.
Corde ſuum toto q̄ amat olum
Durior inferno/nec aq̄s frigeſcit in vllis.
Stigmata ſigna ſui regis gerit/
Infert vim celo/rapit aſtra iure triumphi
Hic fructus ſuus hec poſſeſſio
Materiā dat ei ſors aſpera/qua malꝰ in ſe
Seuit abutitur/amens enecat.

Carmen ad gerardum domini delphini confeſſorem.

Oro triſticiam repelle ſeculi
Mortē crede parit gerarde duplā
Stringit noxia cor/ꝑmit necatq;
Ex hac letifero plagatur ictu
Culpe ſpiritus.ꝛ tabeſcit in ſe.
Nil mortale fleas nihil caducum
Cur perdas lacrimas nihil iuuantes
Obſunt/nec reparant peracta damna.
Quod mutare nequis/feras oportet
Deduc in meritum neceſſitatem
Damnum temporis ad perenne ꝯfer
Si te pena breuis dolore torquet

Ex hoc conijce quam dolenda culpa
Uis lugere: dolor beatus iſte eſt
Conſolatur enim ieſu docente
Plora flagicium. memento finis
Luctus mixtus erit ſapore dulci
Ob ſpem/ ꝙ gemitu reatus iſto
Deletur/ manet ⁊ corona celo
Ultoris gladius ferire iuſſus
Saluat luctificum thau gerentes
Uult nos plangere lacrimoſa vallis
Nil plus purificat cor aut ſerenat
Quam luctus vehemens amaricanſqꝫ/
Hoc merſus pharao mari peribit
Tellus melle fluens dehinc patebit
Quam ros hic pluuius rigans venuſtis
Ornat floribus/ ac perinde multos
Fert fructus ſapidos decore grato

Item aliud carmē
ad eundem.

Quid gerarde fit in nobis
Herent crimina quedam
Intro cordis in medullis
Cum radice profunda/
Que licet minora dicant
Homines ad ſuperandum
Prorſus exuti nequibunt
Uix dum vixeris a te
Flebis vbertim diuqꝫ
Culpans corqꝫ remordens
Ut graui mole depreſſus
Enites recidiuas
Fortis alacriſqꝫ pugil
Proſternes grauiores
Subiugo peſtes/ eas vix
Alij vincere quibunt.
Gratiam fateri dei
Eſto certus oportet
Ordinem videto ſuum
Prouidus omnia librat
Sub modi ſub ponderiſqꝫ
Menſura ſapienter
Uincis hoc vel illud ſcelus
Sibi victoria detur
Milies cadens reſurge
Semper ſuſtine ſpera
Flens manus patri porrige
Lacrimis/ eſt ſua lingua
Non te deſeret in finem
Tandem e ſtercore tollet
Finit.

Carmen de purita

te ſacre ſcripture reſpectu aliarū
Montib₉ altis Exoritur fons
Purior auro Unda nec vllo
Spurcida ſceno Lumine ſolis
Obice fulget Tu bibe tutus
Te ſpeculeris Te tua nūquā
Fallet imago Plurimus inde
Riuulus exit Lapſus ad ima
Putrida tellus Quo mage diſtant
Sordibus opplet Noxia miſcens
In quibus anguis Ranula vermis
Buffoqꝫ ſerpunt Mors latet vndis
Si ſitis vrget Cautior eſto.
Uis ſpeculari Reddere verum
Uix ſimulacrum Turbida poſſunt
Terreat hoc vos Quos derelicto
Fonte Sophie Terrea potant

Joſephina Johā
nis de gerſon carmine heroico decantata.

Titulus breuis con
tinens. xij. libros iuxta. xij. materias prin
cipales.

Clare ioſeph ioſephina tuo pro
nomine carmen (ficis ānos
Narratur is mēphi ſeptē illic cō
Nazareth iā redis opans. vbi virgīs olim
Conceptū noras. Et ea cū virgine nubis
Itqꝫ redit nupta te ꝑ montana volente
Has latriā infanti nato. Nomē ihs addis
Suſcipis hic reges. pueꝝ pꝰſedulꝰ offers
Inuenis hic tēplo/ tandē moriēs requieſcis

Prohemiū

Fontē ſueuerūt veteres celebrare po (ete
Sacratū muſ ꝑnaſi mōte ſ horrū
Quē pes fodit eq̄. ſed habet ſapia montez
Nr̄a aliū fontē ⁊ muſas ꝗb₉ altera vox eſt
Fons vite/ verbum domini ſublimib₉ exit
A celis iugi/ puro/ ſalubriqꝫ meatu.
Criſtallo ſimilis manans a ſede ſuperni
Mōtib₉ eternis muſas nec curat agreſtes
Que mortale ſonāt q̄ noxia carmia texunt
Que ſolas vanis demulcent corꝑis aures
Nec dant arentē ſedare ſitim/ ſed adurunt
Potantū aſſidue mellitis corda venenis/
Fons nr̄ nitidꝰ ſapidiſqꝫ ſalutifer vndis
Quem ſuꝑ irradiat vbi ſol diuinus aptis
Dia crede notis mōi ſpeculi vice mōſtrat
Pura tn̄ lux h hebetās diuerberat oēm